

FN-forbundets syn på verden og på FN

PRINCIPPROGRAM

FN
forbundet

Danish United Nations Association

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. Historisk afsæt	3
2. Grundpiller i det globale samarbejde	4
2.a Civilsamfundet og andre aktører	4
2.b International retsorden	4
2.c Multilateralisme	4
3. FN's principielle og institutionelle udfordringer	4
3.a Universalisme i en global verden	4
3.b Suverænitet med begrænsning	5
3.c FN's institutionelle og operative evne	5
3.d Internationale domstole	6
4. Menneskerettigheder	6
4.a Menneskerettigheder for alle	7
4.b Flugt og migration	8
4.c Retssikkerhed og kriminalitetsbekæmpelse	8
5. FN, fred og sikkerhed	9
5.a Suveræniteten og vetoretten	10
5.b Konflikthåndtering og konfliktløsning	10
5.c Nedrustning og våbenkontrol	11
6. Bæredygtighed og økonomi	12
6.a Klimaudfordringer og miljønedbrydning	12
6.b Reguleret økonomisk udvikling	13
6.c Bekæmpelse af ekstrem fattigdom	13
6.d Humanitær støtte og kapacitetsopbygning	14
7. Afrunding	15

1. Historisk afsæt

Da FN blev skabt i 1945, skete det i efterdønningerne af to verdenskrige og med det mål for øje at skabe fred og udvikling igennem internationalt samarbejde. FN har fra begyndelsen arbejdet mod disse mål, og der er opnået mange resultater.

Visionen i præamblen til FN-pagten er fortsat mindst lige så relevant, som da den blev formuleret. Præamblen udtrykker de mål og forpligtelser, som medlemsstaternes regeringer pålægges at følge på befolkningerne vegne. Nye udfordringer kommer løbende til, og der er fortsat brug for at FN udvikles og styrkes.

PRÆAMBEL

VI DE FORENEDE NATIONERS FOLK ER BESLUTTEDE PÅ

at frelse kommende generationer fra krigens svøbe, som to gange i vor levetid har bragt usigelige lidelser over menneskeheden, på ny

at bekræfte troen på fundamentale menneskerettigheder, på menneskets personlige værdighed og værd, på mænds og kvinders såvel som store og små nationers lige rettigheder,

at skabe vilkår, hvorunder retfærdighed og respekt for de forpligtelser, der opstår ved traktater og andre kilder til mellemfolkelig ret, kan opretholdes, og

at fremme sociale fremskridt og højne levevilkårene under større frihed,

OG MED DISSE FORMÅL FOR ØJE

at udvise fordragelighed og leve sammen i fred med hverandre som gode naboer,

at forene vore kræfter til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed,

at sikre, ved anerkendelse af grundsætninger og fastlæggelse af fremgangsmåder,

at væbnet magt ikke vil blive anvendt undtagen i fælles interesse, og

at anvende mellemfolkelig organisation til befordring af økonomiske og sociale fremskridt for alle folkeslag,

HAR BESTEMT AT FORENE VORE BESTRÆBELSER FOR AT NÅ DISSE MÅL.

I overensstemmelse hermed er vore respektive regeringer gennem deres i byen San Francisco forsamlede repræsentanter, som har fremlagt deres fuldmagter, der er befundet i god og behørig form, kommet overens om denne de Forenede Nationers pagt og opretter herved en mellemfolkelig organisation, der skal kaldes de Forenede Nationer.

Det er FN-forbundets opgave at fremme forståelsen for, at globale problemer kræver globale løsninger, som kun kan løftes gennem multilateralt samarbejde og globalt medansvar. Dette program er et bidrag hertil.

2. Grundpiller i det globale samarbejde

2.a Civilsamfundet og andre aktører

Det folkelige fundament for FN-systemet sikres ved at involvere civilsamfundsgrupper og private aktører i indsatser, der har det internationale sammenhold og det globale ansvar som formål. Samspillet mellem FN og civilsamfundsorganisationer skal løbende styrkes.

2.b International retsorden

FN styrkes ved at udbygge en international retsorden, hvor FN's medlemsstater er omfattet af gensidige forpligtelser med befolkningernes behov i centrum. FN's konventioner og internationale domstole sikrer, at enkeltstater ikke uden videre kan tilsidesætte deres internationale forpligtelser.

2.c Multilateralisme

FN's styrkes ved globalt ansvar og fælles løsninger, dvs. multilateralisme frem for national enegang og snævre bilaterale aftaler. FN's regionale afdelinger og særorganisationer, andre globale organisationer samt regionale sammenslutninger skal bidrage til et udbygget samarbejde mellem verdens stater til gavn for verdens befolkninger.

3. FN's principielle og institutionelle udfordringer

3.a Universalisme i en global verden

FN er en universel organisation, som danner rammen om indsatser af grænseoverskridende karakter. Det har fra FN's begyndelse været et princip, at alle stater kan optages, men ofte lever ikke alle medlemsstater op til FN-pagtens forpligtelser. FN's forsamlinger af alle verdens stater sikrer ikke enighed eller handlekraft, mens det sikrer, at verdens stater mødes, udveksler synspunkter og behov - netop i troen på at kontakt og dialog inspirerer og udvikler. Dette universelle princip skal derfor fast-

holdes, og FN's medlemsstater skal holdes op på deres forpligtelser jf. Pagten og konventionerne.

3.b Suverænitet med begrænsning

FN-pagten bygger på respekten for medlemsstaternes suverænitet. Det enkelte land har brug for beskyttelse af sin nationale suverænitet imod overgreb udefra. Suverænitetsbegrebet udfordres af medlemsstaters brug af suveræniteten til fordel for egne snævre interesser, hvor de fælles internationale visioner kommer i anden række. Suveræniteten kan heller ikke være absolut, når der i medlemsstater sker grove brud på menneskerettigheder. Disse udfordringer nødvendiggør en løbende kritisk stillingtagen til rækkevidden af suveræniteten, da den ikke må udøves på bekostning af andre stater eller af en stats egen befolkning.

3.c FN's institutionelle og operative evne

FN's Generalforsamling har som repræsentativ forsamling den udfordring, at alle medlemsstater, uanset størrelse, har én stemme. Dette besværliggør FN's beslutninger, som ofte ender i svage kompromisser, men en anden model ville bryde med organisationens karakter. Det eksisterende samarbejde mellem ligesindede lande i grupper letter en ellers tung proces og bør videreudbygges.

FN's Sikkerhedsråd består af fem permanente medlemmer med vetoret samt 10 roterende pladser. Sikkerhedsrådet afspejler den globale magtkonstellation ved afslutningen af Anden Verdenskrig, men denne sammensætning, og især veto retten, mangler i dag repræsentativitet og legitimitet. En af Sikkerhedsrådets udfordringer er, at enkelte medlemmer kan blokere for, at FN handler efter sit formål. Der er behov for reform af Rådets sammensætning og regler.

Generalforsamlingens og Sikkerhedsrådets opbygning bevirker, at FN ofte ikke har mulighed for at omsætte visionerne til handlekraftige beslutninger. Desuden svækkes FN's operative evne af, at FN's fysiske, økonomiske og menneskelige ressourcer er begrænsede. Medlemslandene skal i højere grad end nu stille ressourcer til rådighed for FN, herunder til FN's fredsbevarende opgaver.

Der skal fortsat arbejdes for reformer i FN. Det gælder fx FN's arbejde med økonomiske spørgsmål. Det gælder under- og særorganisationer, hvor FN skal styrke sin

platform til udøvelsen af 'global governance', dvs. det fælles globale ansvar. Medlemslande skal anderkende, at dette er FN's rolle.

FN's økonomi er sammensat af et beskedent kontingent (baseret på medlemsstaternes økonomiske størrelse) og af frivillige bidrag. Kontingentet bør udgøre en større del af FN's indtægter. Der bør være større reserver til brug ved humanitære katastrofer, og FN bør på sigt få mulighed for egne indtægter.

3.d Internationale domstole

Med Den internationale Domstol indskrevet i Pagten havde FN allerede fra starten en domstolsmekanisme. Muligheden for at dømme og håndhæve afgørelser inden for folkeretten står dog svagt over for nationale interesser. Juridisk baserede afgørelser skal have større vægt i samarbejdet i FN, også som følge af flere og flere forpligtende regelsæt.

Der er behov for at flere lande tilslutter sig Den Internationale Domstol, og at den kan træffe beslutninger i flere typer konflikter end territoriale. Tvist mellem internationale aftaler og konventioner på forskellige områder bør blive en opgave for domstolen.

Der er ligeledes behov for udvikle domstole og andre juridiske mekanismer – og FN's medlemsstats tilslutning hertil – på flere af FN's arbejdsområder. Internationale domstolsafgørelser kan dog alene blive et supplement til nationale og regionale domstoles arbejde.

4. Menneskerettigheder

FN er ikke til for staternes egen skyld, men for menneskenes. Det globale samarbejde bør fortsat sætte sikring af menneskenes vilkår og muligheder i centrum. Det gælder også de politikområder, som ikke direkte fokuserer på menneskerettighedernes opfyldelse.

Alt for mange borgere verden over begrænses i at udøve den frihed og de muligheder, som Verdenserklæringen om menneskerettigheder beskriver som nødvendige for at være en aktiv medborger. Et system af FN-konventioner er gradvist tiltrådt af medlemslandene for at sikre borgernes plads i det globale samarbejde - og meka-

nismer som 'Universal Periodic Review' (UPR) skal bidrage til, at landene overholder det lovede.

Der er sket store fremskridt på menneskeretsområdet, men der er behov for at konsolidere og udbygge arbejdet for menneskerettigheder i den mere og mere globaliserede verden.

4.a Menneskerettigheder for alle

Den gradvise udbygning af konventionerne har skabt et godt formelt grundlag for borgerbeskyttelse. Udfordringen er især at styrke muligheden for, at FN kan sikre, at menneskerettighederne overholdes og respekteres af staterne.

Inden for de civile og politiske rettigheder er der især behov for at fremme ytringsfrihed og demokrati, i en verden hvor totalitarismen fortsat er udbredt samt sikre individets privatliv i en verden, hvor total overvågning er mulig.

Inden for de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder skal der især arbejdes for, at alle medlemslande skaber levevilkår, som giver de fattigste borgere et afsæt til at træde ud af fattigdom og at leve som hele mennesker. Dette ud fra en vision om at forme en verden i helhed, hvor alle mennesker har de samme rettigheder til social og økonomisk sikkerhed.

I arbejdet skal svage grupper og minoriteter have en særlig prioritet ved fortsat at konkretisere indholdet i konventioner, som skal sikre fx børn, kvinder og etniske og seksuelle minoriteter fulde rettigheder og værdighed i samfundene, herunder beskyttelse mod at blive handelsobjekter. Generel ligestilling er også et vigtigt værn mod sekteriske holdninger.

Frihedsrettighederne opstilles ofte som en modsætning til religiøse og kulturelle rettigheder. Dette er en falsk modstilling, idet sådanne rettigheder kun kan udfolde sig under frihed. Det er imidlertid uhyre vigtigt at arbejde inkluderende, sådan at de universelle menneskerettigheder anerkendes bredere.

Med hensyn til økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder er der behov for en erkendelse af, at formelt lige rettigheder i og mellem lande ikke kan udfolde sig, medmindre der er en grad af lige muligheder med adgang til fx livsnødvendigheder og

uddannelse.

Der er et fortsat behov for at inddrage hensynet til menneskerettigheder og den menneskelige udvikling i alle aspekter af FN's arbejde, herunder i arbejdet med konfliktløsning og bekæmpelse af ekstrem fattigdom.

4.b Flugt og migration

Migration, hvor mennesker søger mod andre opholdssteder, er ikke et nyere fænomen, men har altid fundet sted – på tværs af nationer og kontinenter, og er en følge af menneskers ønske om et andet liv. I en globaliseret verden sker migration mere end nogensinde før. Det skal de globale normer og regler tage højde for, uanset hvilke grunde der ligger bag.

Antallet af mennesker på flugt har i mange år været højt, og der er risiko for flere, hvis der ikke handles i tide. Der er behov for globale initiativer, såvel til at forebygge behovet for flugt som til at håndtere store flygtningegrupper. Retten for mennesker til at søge og få asyl mod forfølgelse må sikres gennem fastholdelse af principperne i Flygtningekonventionen, men også med erkendelse af at flugt oftere end før opstår som kollektivt fænomen ud fra generelle trusler. Der må tilvejebringes øgede globale midler til FN's flygtningearbejde for at sikre en rimelig byrdefordeling.

Hovedparten af midlertidig eller permanent migration består af mennesker, som søger arbejde eller uddannelse uden for hjemlandet – en naturlighed i en globaliseret verden. Der er behov for at udbygge de globale regelsæt for gæstearbejdere og andre, sådan at migranter ikke ender uden rettigheder med stor risiko for at blive udnyttet. Samtidig bør det være en målsætning, at der hurtigere end nu kan opnås fulde borgerrettigheder i nyt opholdsland.

4.c Retssikkerhed og kriminalitetsbekæmpelse

Det er en menneskeret, at borgere kan leve under sikre forhold, uden betydelig risiko for overgreb fra andre borgere eller fra myndigheder. Det er ligeledes en menneskeret, at borgere, mistænkt for at have forøvet noget strafbart, retsforfølges af uafhængige domstole og ikke udsættes for umenneskelig behandling.

Mange former for kriminalitet sker i dag på tværs af lande, og der er behov for flere

globale initiativer, der kan bidrage til at fx menneskehandel, narkotikahandel, våbensmugling og hvidvaskning kan retsforfølges. Dette skal ske ved at udbygge internationale regler for udlevering af mistænkte og udveksling af oplysninger, også om de pengeoverførsler, der er knyttet til kriminaliteten. Garantier for mistænktets retssikkerhed må ikke slækkes.

Bekæmpelse af terrorisme har især siden årtusindeskiftet haft høj international prioritet, også i FN. Terrorbekæmpelse er vigtig både for at håndtere konflikter og for at beskytte samfund og borgere mod ødelæggelse, men der skal ændres på de redskaber, der er taget i anvendelse. Tilsidesættelsen af civile og politiske rettigheder, med bl.a. "terrorlister" og massiv overvågning af borgere, er ikke en hverken ønsket eller nødvendig pris for at beskytte mod terror.

En særlig form for kriminalitet, som kræver global bevågenhed, er krigsforbrydelser og andre forbrydelser mod menneskeheden, som kan finde sted under konflikt opmuntret af politiske og paramilitære ledere. Med oprettelsen af Den Internationale Straffedomstol er der nu mulighed for retsforfølgelse, men der er behov for at flere stater, herunder stormagter, accepterer, at ingen ledere på forhånd kan være undtaget for retsforfølgelse.

5. FN, fred og sikkerhed

FN har, som det fremgår af præamblen, en bred sikkerhedsforståelse. Det vil sige, at både statens og menneskets velfærd ses som en forudsætning for fred og sikkerhed i verden. Derfor tager FN's sikkerhedsforståelse udgangspunkt i humanitære, militære, økonomiske og sociale forhold. Behovet for bred sikkerhedstænkning er afgørende, hvis målet om et stabilt og fredeligt verdenssamfund skal opnås.

Konfliktbilledet er siden dannelse af FN blevet mere komplekst. I dag er konflikter sjældnere et anliggende mellem to stater, men opstår oftest inden for staternes egne grænser eller regionalt med afsæt i magtpolitiske, religiøse og kulturelle forhold. Hertil kommer udfordringerne ved terrorisme, hvor en konflikt kan række udover statslige grænser og antage en global karakter, og hvor det kan være vanskeligt at vurdere, hvem der er de egentlige konfliktparter.

Konflikterne opstår ofte i skrøbelige stater med dårlig regeringsførelse, mangel på velfungerende institutioner (herunder uafhængigt retssystem), magtmisbrug og komplekse etniske og kulturelle forhold. Der er derfor behov for øget fokus på kon-

fliktforebyggelse og konflikthåndtering, som kan håndtere konflikternes komplicerede karakter, og som samtidig sætter menneskets velfærd og rettigheder i fokus.

5.a Suveræniteten og veto retten

Det er et problem, at permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet kan bruge veto retten til at blokere for indgreb i konfliktramte stater, herunder indgreb som klart følger FN's formål. Veto retten i Sikkerhedsrådet skal begrænses, således at menneskets vilkår, og ikke magtinteresser, står i centrum.

Det mere komplekse sikkerhedsbillede betyder, at staternes suverænitæt kan stå i vejen for konfliktløsning. Hvor staternes suverænitæt tidligere var en forudsætning for fred, skal FN's medlemsstater nu erkende, at med det øgede antal interne og regionale konflikter er muligheden for fred nu mindre end tidligere afhængig af respekt for nationale grænser.

Suverænitætsbegrebet skal indbefatte en pligt for FN's medlemsstater til at sikre egne borgers basale menneskerettigheder, sikkerhed og velfærd. Dette skal ske ved at tage afsæt i princippet om Responsibility to Protect (R2P), vedtaget af Sikkerhedsrådet i 2005, og virke for at dette princip konsolideres.

Det skal være muligt for verdenssamfundet at gribe ind i indenlandske konflikter, hvor en stat enten ikke evner at beskytte sin befolkning mod forbrydelser, eller selv begår forbrydelser mod befolkningen (fx grove brud på menneskerettigheder). Muligheden for at anvende R2P skal kun anvendes, når alle kriterier er opfyldt. R2P skal ikke være afsæt for interventioner i stater, fordi andre stater ikke bryder sig om en anden stats ledelse, karakter eller alliancer.

5.b Konflikthåndtering og konfliktløsning

Siden FN's dannelse har organisationen medvirket til håndtering eller direkte løsning af en række konflikter. FN's arbejde med konfliktforebyggelse, konfliktmægling og konflikthåndtering kan imidlertid udbygges og forbedres.

FN skal arbejde for bedre 'Early Warning'-systemer, hvor mulighederne for tidlige indsatser, inden konflikter eskalerer, styrkes. Med afsæt i R2P skal mulighederne for at gribe ind i en konflikt, før den vokser sig for stor, styrkes. Herved kan ideen om Human Security, som tager afsæt i menneskenes vilkår, blive et redskab til at gennemføre konflikthåndtering. Det er vigtigt, at konfliktforebyggelsen også indehol-

der måder at skabe sikkerhed for civile og på at genopbygge samfundet, parallelt med at der er militære handlinger.

Der er behov for at øge FN's kapacitet til at igangsætte tidlige indsatser, inklusiv muligheden for at indsætte konfliktmæglere over for begyndende konflikter og til at finde løsninger mellem stridende parter, inden en konflikt intensiveres. Tidlige indsatser stiller krav om effektiv international koordinering af en bred indsats, også med fokus på retssikkerhed og menneskerettigheder som en forudsætning for varig fred.

FN skal ligeledes kunne bidrage med kapacitet efter at en, eventuel voldelig, konflikt er afsluttet, sådan at freden konsolideres ved at bidrage til genopbygning af samfundsinstitutionerne.

5.c Nedrustning og våbenkontrol

FN's medlemsstater råder over militære midler i et omfang, der rækker langt ud over, hvad der kan begrundes i forsvar af egen suverænitet. Dette forhold binder enorme ressourcer, som verden kan bruge bedre.

Et særligt problem er omfanget og spredning af atomare, biologiske og kemiske våben (masseødelæggelsesvåben), som primært anvendes som trussel, men som kan påføre befolkninger ufattelige lidelser. FN skal intensivere sit arbejde for at udfase disse våbensystemer, samt sikre at teknologierne ikke spredes til aktører, som ikke er omfattet af internationale aftaler.

FN skal arbejde for at gøre krig mindst muligt ødelæggende i de tilfælde, hvor det ikke lykkes at undgå krigshandlinger. Der skal blandt andet arbejdes på at reducere udbredelsen af fx landminer og klyngebomber, hvis virkning primært er vilkårlige drab på civile.

Den våbenteknologiske udvikling giver et konstant behov for, at der indgås aftaler, der kan regulere brugen af nye våben, sådan at der er overensstemmelse med folkeretten og med krigens love. Eksempler er militær brug af droner samt cyberangreb.

6. Bæredygtighed og økonomi

Bæredygtig udvikling indeholder både en økonomisk, social og miljømæssig dimension, der hænger indbyrdes sammen. Tilstrækkelig adgang til ressourcer for alle er fundamentet for social sammenhængskraft og dermed en fredelig og bæredygtig samfundsudvikling. Samtidig kan en bæredygtig udvikling på lang sigt kun realiseres, hvis ressourceforbruget sker med respekt for klodens naturlige grænser.

Trods fremskridt, som fx en halvering af antallet af fattige fra 2000-2015, er den nuværende globale udvikling ikke bæredygtig. Stigende økonomisk ulighed, ubalancer mellem forbrug og naturgrundlag, faldende biodiversitet og klimaforandringer er alle eksempler på problemer, der viser det store behov for indsatser, der kan danne grundlag for en global bæredygtig udvikling.

FN's bæredygtighedsaftale fra 2015 med 17 globale bæredygtighedsmål for 2030 (også kaldet verdensmålene) giver retningen. Erkendelsen af behovet for at skabe bæredygtig udvikling og vigtigheden af at se på alle dimensioner i udvikling har aldrig stået klarere. FN's medlemsstater har et fælles ansvar for global bæredygtig udvikling, da udfordringerne går på tværs af nationale grænser. Der skal findes løsninger, så økonomisk vækst ikke sker på bekostning af naturens grænser.

6.a Klimaudfordringer og miljønedbrydning

Global miljønedbrydning, bl.a. i form af ørkendannelse, erosion, faldende biodiversitet og ændret klima, truer kommende generationers eksistens, samtidig med at bl.a. kampen imod fattigdom og den ekstra belastning fra befolkningstilvækst øger presset på knappe ressourcer og livsvigtige økosystemer.

Det er helt afgørende, at de globale aftaler om bæredygtig udvikling og om CO₂-reduktion respekteres. Samtidigt skal der arbejdes på en skærpet indsats, for at verden kan undgå klimaforandringer, som vil forårsage kraftige vandstigninger og øget miljønedbrydning.

Urbanisering og det stigende antal mega-byer betyder, at byerne får en vigtigere rolle i at udvikle metoder i retning af bæredygtig udvikling, hvor der er store befolkningsskoncentrationer og ekstra pres på naturen.

FN's muligheder for at fremme private virksomheders indsats for en bæredygtig udvikling skal styrkes. Verdenssamfundet skal stille øgede krav til virksomheder om at påtage sig samfundsansvar ved at opfordre til bæredygtige aktiviteter i alle dets dimensioner, dvs. både socialt, økonomisk og klimamæssigt. Den nuværende Global Compact skal videreudvikles som et FN-instrument.

6.b Reguleret økonomisk udvikling

Verdens økonomi er blevet stadig mere sammenhængende og sammenblandet på tværs af landegrænser. Regulering af økonomisk aktivitet sker som regel nationalt eller ved aftaler mellem de stærkeste økonomier, hvilket kan svække muligheden for globale aftaler. Svage økonomier lades derfor ofte i stikken, og hensynet til helheden forsømmes.

Den ekstreme ulighed i og mellem stater medfører skæve magtforhold, hvilket kan fjerne tiltroen til, at alle verdens borgere reelt er lige i værdighed, rettigheder og i mulighed for indflydelse. Dette svækker den folkelige tillid til FN-samarbejdet og til menneskerettighederne.

FN skal sammen med andre internationale institutioner have større kapacitet og autoritet til at sikre, at staters og andre aktørers økonomiske aktivitet ikke udfoldes på andre staters bekostning eller udøves uden at bidrage til fællesskabet. FN skal arbejde for at bekæmpe skattely, korruption og spekulative finanstransaktioner. FN skal have mulighed for udvidet regulering af økonomiske forhold og skabe grundlag for finansiering af udviklingsaktiviteter til gavn for især verdens fattigste.

Ordrede og fair økonomiske forhold fremmer fred og stabilitet og bør ses som en opgave i FN på linje med opretholdelse af traditionel sikkerhed.

6.c Bekæmpelse af ekstrem fattigdom

Ekstrem fattigdom er situationen for flere hundrede millioner i verden, ofte sammenhængende med ringe mulighed for bl.a. uddannelse, sundhed og normale rettigheder. Det er uholdbart og i strid med FN's principper om lige muligheder og understreger, at den multilaterale udviklingsindsats skal styrkes.

FN skal sætte fokus på de fattigste og mest sårbare befolkningsgrupper i verden.

For at komme den ekstreme fattigdom til livs må der stedse sættes globale ambitiøse udviklingsmål og arbejdes for at tilvejebringe den nødvendige finansiering, via bl.a. bekæmpelse af skattely, multilateral og bilateral bistand. De enkelte stater skal samtidig selv prioritere at forbedre vilkårene for de fattigste medborgere gennem aktiv omfordeling og kompetent regeringsførelse.

FN og medlemsstaterne skal med multilateral og bilateral udviklingsbistand hjælpe staterne i den kapacitetsopbygning, der er nødvendig, for at staterne kan påtage sig sådanne opgaver og bane vejen for en lokal bæredygtig udvikling. De 17 globale bæredygtigheds mål for 2030, som blev vedtaget i 2015, skal sammen med bistand fra økonomisk velstillede stater på mindst 0,7 pct. af BNI være afsættet.

6.d Humanitær støtte og kapacitetsopbygning

Fattigdom kombineret med interne konflikter og økonomisk deroute er en tilstand, flere og flere stater risikerer. Det rummer gennem fremkomst af militante organisationer også potentiale til øget regional ustabilitet. For nogle stater, befolkningsgrupper og lokalsamfund gælder, at de som følge af samtidige kriser befinder sig i en særlig udsat position, hvor selve samfundets kernefunktioner er under ekstremt pres.

FN's humanitære indsats bør have særligt fokus på befolkningerne i sådanne stater, såvel for at sikre basale fornødenheder som for at beskytte sårbare befolkningsgrupper mod overgreb fra stridende parter. Det må undgås, at borgere i sådanne områder ikke ser anden mulighed end at forlade dem. FN skal gennem sine organisationer bedre end nu kunne bidrage til genetablering af normale samfundsforhold.

Der er behov for at udvikle bedre instrumenter til (gen-)opbygning af politiske institutioner, retsbaseret ordenshåndhævelse, politiske aktører, effektiv administration og et civilsamfund, som kan bidrage til en positiv samfundsudvikling. Genstart af økonomisk aktivitet og handel med omverdenen er andre fremadrettede tiltag, som skal iværksættes.

7. Afrunding

Muligheden for at håndtere de globale udfordringer, og forudsætningen for at det sker i et globalt samarbejde, beror på viljen og opbakningen hos verdens stater og på FN's og andre internationale organisationers kapacitet. Politiske dagsordener med fokus primært på nationale interesser kan stå i vejen for de fælles løsninger.

FN-forbundet vil som globalt orienteret folkelig organisation gøre sit for at understrege, at det multilaterale samarbejde, forankret i FN, rummer den bedste mulighed for en global verden med sammenhængskraft.

FN-forbundet vil bidrage med konkrete initiativer, som kan medvirke til en større global harmoni - i ydmyg erkendelse af opgavernes omfang og kompleksitet.

FN **forbundet**

Danish United Nations Association

Fordi vi tror på globalt ansvar

FN-forbundet er en frivillig forening for alle, der interesserer sig for multilateralt samarbejde, og som støtter FN.

Vi søger indflydelse, vi blander os i debatten, og vi samarbejder med både danske og internationale organisationer om fred og konfliktløsning, menneskerettigheder, bæredygtig udvikling, reform af FN og civilsamfundets involvering i internationale forhandlinger, fordi vi tror på globalt ansvar.

Du kan være med

Ved at blive medlem støtter du vores arbejde for bl.a. at sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser gennem FN. Jo flere vi er, jo stærkere vores stemme.

Som medlem får du

- muligheden får at deltage i et eller flere af vores netværk i Aalborg, Aarhus eller København
- vores medlemsblad, GLOBAL, der udkommer 4 gange om året,
- en månedlig mail med overblik over fyraftensmøder, konferencer og andre arrangementer
- det kan også være du har lyst til at være aktiv i vores Skoletjeneste?

Læs mere på vores hjemmeside:

www.fnforbundet.dk